

ZMIANA INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 2a w związku z art. 14e § 1 pkt 1 i § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (*Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.*) oraz art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (*t.j. Dz. U. z 2023r. poz. 2111 z późn. zm.*)

postanawia

zmienić z urzędu interpretację indywidualną z dnia _____ uznając
stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia _____ o udzielenie pisemnej
interpretacji przepisów prawa za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

I.

Pismem z dnia _____

zwrócił się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa, w którym zawarł pytanie „*Czy od dokumentu pełnomocnictwa przedłożonego w toku postępowania o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy należy wnieść opłatę skarbową w kwocie 17 złotych?*”.

II.

Wnioskodawca przedstawiając opis zdarzenia przyszłego wskazał, iż „*Do Wnioskodawcy zgłosił się Klient chcąc zlecić Wnioskodawcy reprezentację jego osoby w postępowaniu przed Wojewodą Śląskim w zakresie uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy - art. 114 Ustawy o cudzoziemcach*” (pisownia oryginalna Wnioskodawcy). W złożonym wniosku Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż w Jego ocenie „*(...) od pełnomocnictwa złożonego w toku postępowania o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa nie jest należna*”. Uzasadniając powyższe Wnioskodawca wskazał art. 1 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o opłacie skarbowej, zgodnie z którym „*(...) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym*”. Dalej Wnioskodawca zauważył, iż „*Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej stawki tej opłaty oraz zwolnienia określa załącznik do ustawy*” (pisownia oryginalna Wnioskodawcy) oraz dalej podkreślił, iż „*Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od przedmiotów tej opłaty nie powstaje, jeśli istnieje podstawa prawna do jego wyłączenia lub zwolnienia od opłaty skarbowej*”. Aby potwierdzić powyższe Wnioskodawca powołał art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” ww. ustawy o opłacie skarbowej wskazując, iż „*(...) nie podlega opłacie skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (pozwolenia, koncesji) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii między innymi w sprawach zatrudnienia*”. Na poparcie swojego stanowiska Wnioskodawca powołał pismo z dnia 25 maja 2007r. znak PL-835-225/BG/07/43 Departamentu Podatków i Opłat Lokalnych Ministerstwa Finansów dot. wyłączenia obowiązku zapłaty opłaty skarbowej w sprawach zatrudnienia.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca złożył stosowne oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ust. 4 powołanej ustawy Ordynacja podatkowa oraz uiszczył należną opłatę za

dokumentów legalizujących zarówno pobyt, jak i pracę cudzoziemca na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest decyzja o zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę, którą potocznie zwykło się nazywać „*decyzją jednolitą*”, co wynika z jej charakteru – legalność pobytu i pracy wynika z jednego dokumentu.

Mając na uwadze powyższe stwierdzono, iż stosownie do postanowień art. 2 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej z wyłączenia wymienionego w lit. „f” korzystają nie tylko czynności organów administracji publicznej bezpośrednio związane ze stosunkiem pracy, ale również te czynności wykonywane na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które umożliwiają podjęcie zatrudnienia. Zatem w ocenie tutejszego Organu złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w związku z ubieganiem się, na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, o zezwolenie na pobyt czasowy i pracę cudzoziemca, nie podlegało opłacie skarbowej.

Podsumowując, opierając się na wyżej wymienionych przepisach oraz piśmiennictwie, tutejszy Organ podzielił stanowisko Wnioskodawcy, iż „*od pełnomocnictwa złożonego w toku postępowania o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa nie jest należna*”.

IV.

Zgodnie z art. 14e § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, Minister Finansów może z urzędu zmienić wydaną interpretację ogólną lub indywidualną jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Art. 14e § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej nie zawiera ograniczeń czasowych, co oznacza, że jeśli stwierdzona zostanie nieprawidłowość wydanej interpretacji indywidualnej, Minister Finansów może, z urzędu zmienić ją w dowolnym czasie. Wójt, burmistrz (*prezydent miasta*), starosta lub marszałek województwa zmienia wydaną przez ten organ interpretację indywidualną, na podstawie art. 14j § 2a Ordynacji podatkowej, a do zmiany stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zmiany interpretacji przez Ministra Finansów (*art. 14j § 3 Ordynacji podatkowej*).

Przeprowadzając zmianę wydanej interpretacji organ powinien uwzględnić orzecznictwo, czyli wziąć je pod uwagę, dokonując oceny czy interpretacja indywidualna stała się nieprawidłowa, a następnie - wykorzystując poglądy sądów - dokonać zmiany interpretacji. Czynności te można określić jako proces nadzoru nad interpretacjami indywidualnymi wydawanymi przez organ. Istnienie orzecznictwa sądów administracyjnych nie odbiera organowi sprawującemu funkcje nadzorcze prawa do samodzielnej oceny zdarzeń i wykładni przepisów w sprawach innych niż ta, w której zapadł konkretny wyrok. Intencją tego organu powinna być ocena, czy i na ile określone orzeczenia sądów administracyjnych są przydatne w konkretnej sprawie. Powyższe stanowisko podkreśla Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. akt I SA/Kr 1430/16: „*Zdaniem sądu indywidualna interpretacja podatkowa może zostać zmieniona pod pewnymi warunkami: po pierwsze w sytuacji, gdy jej treść straciła walor prawidłowości w związku z utrwaleniem się odmienną wykładni przepisów w orzecznictwie sądów (w szczególności administracyjnych) oraz Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Sprawiedliwości UE. Po drugie zmiana indywidualnej interpretacji może nastąpić w sytuacji, gdy wydana interpretacja pominęła istniejące już utrwalone orzecznictwo. W obu tych sytuacjach rozbieżność między wydaną interpretacją, a wspomnianym orzecznictwem sprawi, że wymieniona interpretacja nie będzie uwzględniała orzecznictwa sądów i trybunałów, czyli nie będzie spełniać wymogu ustawowego*”.

W wyniku procesu samokontroli i nadzoru nad wydanymi interpretacjami tutejszy Organ ustalił, że w dniu 13.07.2023r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał wyrok (*sygn. akt III SA/Wa 685/23*), w którym utrzymał w mocy stanowisko organu wydane w podobnej sprawie, odmienne od zajętego przez Prezydenta Miasta Katowice w wydanej interpretacji z dnia

V.

Podstawą do zmiany wydanej w dniu _____ interpretacji indywidualnej jest orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13.07.2023r. sygn. akt III SA/Wa 685/23, w świetle którego ww. interpretacja indywidualna zawiera wadliwość poglądu interpretacyjnego, na którym została oparta, dlatego należy uznać ją za nieprawidłową.

W związku z powyższym Prezydent Miasta Katowice po ponownym zapoznaniu się z wnioskiem oraz orzecznictwem zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ww. ustawy o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega:

- 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej:
 - a) dokonywanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek,
 - b) wydanie zaświadczenia na wniosek,
 - c) wydanie zwolnienia (pozwolenia, koncesji)
- 2) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Odnosząc się do pytania zawartego we wniosku wskazać należy, iż co do zasady złożenie pełnomocnictwa podlega opłacie skarbowej (*art. 1 ust. 1 pkt 2*). Od tej zasady ustawodawca przewidział wyjątki, tj. wyłączenia z poboru tej opłaty w sprawach wymienionych w art. 2 ustawy o opłacie skarbowej, zwolnienia podmiotowe zawarte w art. 7 oraz zwolnienia przedmiotowe wymienione w załączniku do ustawy o opłacie skarbowej w części IV kol. 4.

Biorąc pod uwagę opis zdarzenia przyszłego przedstawiony we wniosku, w którym Wnioskodawca jako podstawę niepobierania opłaty od pełnomocnictwa złożonego w sprawie uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy powołał art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” ustawy o opłacie skarbowej, Organ przyjął, że pytanie Wnioskodawcy dotyczy w istocie wyłączenia z tej opłaty. Wskutek powyższego wydana interpretacja indywidualna z dnia dotyczyła interpretacji art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” ustawy o opłacie skarbowej, zawierającego wyłączenie.

Ponadto Wnioskodawca przedstawiając własne stanowisko w sprawie stwierdził, iż „*od pełnomocnictwa złożonego w sprawie o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy opłata skarbowa od udzielonego pełnomocnictwa nie jest należna*”. Tymczasem opłacie skarbowej podlega złożenie pełnomocnictwa, a nie udzielenie, które w istocie nie podlega opłacie skarbowej. Biorąc jednakże pod uwagę wskazany przez Wnioskodawcę przepis art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” powołanej ustawy uznano to za oczywistą omyłkę, gdyż z samej treści tego przepisu wynika, iż wyłączenie tam wskazane dotyczy złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, a nie udzielenia pełnomocnictwa.

Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia takiego dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie. Z wykazu zawierającego przedmioty opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia stanowiącego załącznik do ustawy wynika, że opłata skarbowa od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii od każdego stosunku pełnomocnictwa (*prokury*) wynosi 17 zł. Opłatą skarbową objęte jest więc złożenie takiego dokumentu, które legitymuje określoną osobę do reprezentowania mocodawcy w konkretnej sprawie.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ww. ustawy o cudzoziemcach (*Dz. U. 2021. poz. 2354*) zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;
- 4) wynagrodzenie, które jest wskazane przez podmiot powierzający wykonywanie pracy w załączniku do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 1 a, nie jest niższe niż wynagrodzenie pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;
- 5) wysokość miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 4, nie jest niższa niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę niezależnie od wymiaru czasu pracy i rodzaju stosunku prawnego stanowiącego podstawę wykonywania pracy przez cudzoziemca.

Mając na uwadze powyższe kluczową kwestią w przedmiotowej sprawie jest ustalenie do jakiej kategorii spraw należy wydanie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę oraz czy można je zaliczyć do spraw objętych dyspozycją normy wyrażonej w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. „f” ustawy o opłacie, zgodnie z którym opłacie skarbowej nie podlega dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (*pozwolenia, koncesji*) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach zatrudnienia, wynagrodzenia za pracę.

Jak wynika z wyżej wymienionych przepisów zezwolenie na pobyt czasowy i pracę udzielane jest przez właściwego wojewodę cudzoziemcowi na pobyt czasowy. Pełnomocnik w takim postępowaniu reprezentuje swojego klienta w zakresie uzyskania zgody na pobyt czasowy, a celem pobytu cudzoziemca jest wykonywanie pracy. Warunki udzielania zezwolenia na pobyt czasowy i pracę regulują przepisy ww.

aktualność. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisów ustawy o opłacie skarbowej wyłącznie w kontekście zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu interpretacji (*art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.*).

Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa (*art. 52 ww. ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*).

z up. Prezydenta Miasta Katowice

Naczelnik Wydziału
Egzekucji i Orzecznictwa Podatkowego
/podpisane podpisem elektronicznym/